

Ліки зцілюють тіло, а книга - душу

Біблія

Спецвипуск
№ 2(8)
2020
(травень)

ТЕРАПЕВТ

Видається з 1 жовтня 2014 року

Бюлетень Наукової бібліотеки

Харківського національного медичного університету

СПІЛЬНО ЗІ СТУДЕНТСЬКИМ САМОВРЯДУВАННЯМ

Марівність кадрів навесні

О.В. Дішкетко

C.6

Зміст

Медичні будні

Дистанційна освіта

К. Шролик.....С. 3

Сімейні традиції

Святкування Великодня і традиції моєї сім'ї

В. Біленко.....С. 4

Поговоримо про...

Дещо про комунікацію та її учасників

Г. Мороз.....С. 5

Фотопогляд

Чарівність кадрів навесні

С. Душейко.....С. 6

Куточок спокою і весни

К. Шролик.....С. 7

Талановите студентство

З хореографією по життю

М. Нестеренко.....С. 8-9

Співати як дихати

І. Цимбал.....С. 10

Натхнення

Осенний город полон новых встреч

А. Карамішева.....С. 11

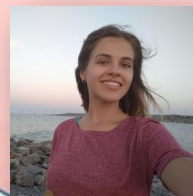
Нечасты наши встречи...

Троянди на снігу

Сніг

В. Біленко.....С. 12

Катерина Шролик
2 мед., 5 курс

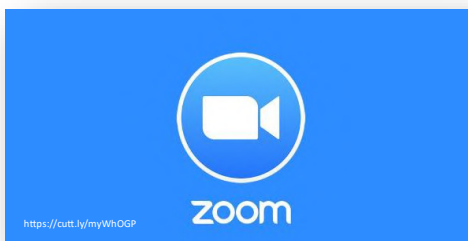

Дистанційна освіта

Через епідеміологічну ситуацію в Україні впроваджено карантин. Особисто я підтримую, що краще спочатку вжити більше заходів задля попередження захворюваності, аніж пізніше намагатися долати наслідки руйнівної дії вірусу. У зв'язку з цим університети перешли на дистанційне навчання. Кожного ранку студенти варять каву та за розкладом розпочинаються заняття. У невеличких перервах є можливість поспіяти, хто не встиг, а домашня атмосфера інколи дозволяє перші хвилини лекцій слухати недалеко від ліжка.

Існує дві основні програми, завдяки яким студенти мають змогу навчатися віддалено. Перша програма Moodle, рейтинг якої у Play Маркеті 1,5 бали, що є досить низьким... Здається, переваг ця програма немає. А от недоліків море: незруч-

ний інтерфейс, мікс української і англійської мови у меню та розділах, вічне завищення і викидання з програми. Проте є думка, що невдовзі ми цілком перейдемо на навчання у Moodle.

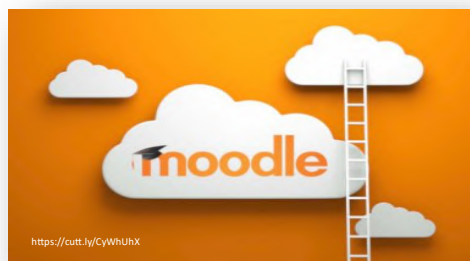
Друга програма—це Zoom. Повна протилежність Moodle. Він дуже схожий на усім відомий Skype. Зручний у користуванні та не забирає багато оперативної пам'яті персонального комп'ютера. Серед недоліків лише споживання великої кількості енергії, тож краще працювати з комп'ютера, ніж зі смартфона—моя всім порада.

Бути присутнім на занятті обов'язково, адже представники адміністрації університету у будь-який час можуть перевірити конференцію. Отже, прийшов час пари. За деякий час до початку викладач має надіслати номер та пароль конференції старості групи, щоб усі інші приєдна-

лися до заняття. Викладач може демонструвати свій екран, показувати презентацію, або спрямувати погляди слухачів на себе. З кожної пари студент має отримати оцінку, а значить, без тестування або опитування заняття не проходить. Тож готуватися до пари необхідно. Це залишається незмінним!

Щодо заліків та відпрацювань пропущених занять: вони також проводяться онлайн, головна умова—окрім мікрофону мати ввімкнену камеру. Викладач задає питання, студент спрямовує погляд у камеру та надає відповідь. Шкода, що практики менше, ніж на заняттях офлайн, зараз її взагалі немає. Однак, ми піклуємось про здоров'я оточуючих та свого власного, це найголовніше зараз!

Загалом, дистанційно навчатися—весело та комфортно. Це навіть згуртувало мою групу. Та все ж хочеться особистих зустрічей, контакту, спілкування. Тож я з нетерпінням чекаю на повернення до рідного університету та своєї улюбленої групи!

Сімейні традиції

Вікторія Біленко
4 мед., 2 курс

Святкування Великодня і традиції моєї родини

Воскресіння Христове—це торжество всіх торжеств. Цього року святкування Великодня припало на 19 квітня. Важливим та священним дійством є не тільки радість за воскресіння Ісуса Христа, а також щорічне, незмінне виконання обрядів кожною православною родиною у цей день.

Ось і у моєї сім'ї є своєрідні правила та незвичні традиції у день святкування Великодня.

Великодня свічка. Свічка—це символ благополуччя та домашнього затишку, родинного тепла та спокою. Це ніби маленька частинка домашнього вогнища. Коли моя сім'я збирає великодній кошик, серед усіх важливих продуктів та страв ми обов'язково кладемо церковну свічку. Під час освячення ми запалюємо нашу свічку. Освятивши усі страви та наш найголовніший атрибут, ми прямуємо додому. І ось що найголовніше у всьому цьому, так це те, щоб донести запалену свічку від церкви додому та обов'язково поставити її у центр столу. Якщо

свічка не згасне, то це означиме, що все у нашій сім'ї буде добре та спокійно цілий рік.

Святкове стукання великодніми крашанками. Що таке крашанки? Це курячі яйця, що спочатку варили у шкаралупі цибулі, аби вони мали бронзовий колір. Далі їх висушують та малюють на них гарні візерунки, зображаючи там або ж свої мрії, або ж просто щось дуже гарне та важливе для кожного. Після освячення їх не очищують звичайним способом. Кожен з членів родини бере по одній крашанці та стукаються один з одним верхівками з обох боків яйця. Та крашанка, що вціліла, буде символом гарного здоров'я переможця.

Випікання пасок. Ще одна досить важлива традиція моєї родини. Це незвичне дійство захоплює своєю душевністю та об'єднує усіх родичів. Адже саме під час випікання пасок кожен робить важливий вклад та допомагає один одному у цій справі. Це дуже скріплює наші сімейні ниточками щастя та добра.

Особливим моментом під час готування пасок є саме їх прикрашення, адже кожен член родини виражає через прикраси свою унікальність та особливість. Неважливо, якою саме солодкою прикрасою оздоблена паска, а головним є те, що вона зроблена рідною людиною, яка вклала усю турботу та любов у цей священний атрибут Великодня.

Отже, для мене головним дійством цього священного дня є саме щастя за воскресіння Ісуса Христа, дотримання усіх традицій моєї родини. Ось такі збори у теплому та затишному колі, коли можна згадати усі приємні та гарні моменти, що траплялись у нашому житті, сміятись та просто радіти, що усі здорові та щасливі, мріяти про світле майбутнє, яке обов'язково чекає на нас.

Поговоримо про...

Ганна Мороз
1 мед., 4 курс

Дещо про сучасну комунікацію та її учасників...

В епоху соціальних мереж, коли в світі дуже багато інформації, просто необхідним стає вдало організований механізм її розповсюдження. Тут до справи береться натхненна молодь, щоб зробити цей процес ефективнішим. Саме сектор Медіа-простору займає важливе місце в організації діяльності студентського самоврядування нашого університету.

Ми робимо пости, де інформуємо своїх підписників про проведення цікавих та пізнавальних заходів, інколи стаємо папарацці, які слідкують за новинами та роблять фотозвіти, розробляємо свої проекти сумісно з Науковою бібліотекою, сектором зовнішніх зв'язків, а вечорами за чашкою кави, немов справжні письменники, пишемо оригінальні статті. І це невеличкий огляд того, що роблять представники сектору!

Більше хочу звернути увагу на плідну і багаторічну діяльність з колективом нашої університетської бібліотеки на чолі з директором Іриною Василівною Киричок. Спочатку було організовано і проведено перший поетичний ве-

чір за ініціативи представника сектору Катерини Мардус. Далі подібні заходи перетворились у традицію та їх реалізацію два-три рази на рік у межах циклу **«Вишукана словесність ХНМУ»**. Формат трансформувався у літературно-мистецькі вечори, де кожен має змогу показати свій талант у декламуванні віршів чи уривків прозових творів, або виконати улюблену пісню під струни гітари. Ще одним із останніх креативно організованих й проведених спільними зусиллями заходів є фотосушка **«Зима різна...»**, яка мала на меті показати талант студентів і співробітників університету у форматі фотомистецтва, показавши багатогранність природи взимку. А участь представників сектору у круглих столах на актуальні соціальні теми сприяє підтримці творчого потенціалу, бо саме у дискусії розвивається кожен!

Як голова сектору, можу сказати, що у мене найкраща команда у світі—це відповідальні і творчі люди, які вміють гарно виконувати свою роботу, вносять свої пропо-

зиції та ідеї. Мені подобається, що ми знаходимося на одній хвилі, можемо допомагати та підтримувати один одного навіть поза сектором.

Я завжди вважала, що найголовніше в будь-якому колективі—це єдність та вміння йти назустріч. Тож, коли я стала головою сектору, змінивши на цій посаді Оксану Шакірову, намагалася зробити все, щоб наша команда була саме такою. Зараз я впевнена в кожному, мені подобається, що робота над проектами і завданнями сектору йде швидко та злагоджено.

Кожна людина з сектору надихає та вносить щось нове, кожна віддає свій час та частину себе цій справі, за що я їм дуже вдячна. Без них не було б такого великого інформаційного простору, цікавих заходів та неповторних моментів!

Світлана Душейко
4 мед., 4 курс

Чарівність кадрів навесні

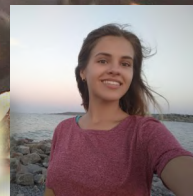
Чесно кажучи, я спеціалізуюсь на портретних фотосесіях. Показати особливу красу кожного за допомогою вдалого кадру — це моє найзаповітніше бажання. Локація неважлива, у центрі—індивідуальність людини. Але навесні все змінюється... З'являються ті самі деталі, які були непримітні до цього. Можливо, це відбувається під впливом лагідних променів сонця, якими ми не мали змогу насолоджуватись восени і взимку.

Я гадаю, що це—магія фотомистецтва!

Катерина Шролик
2 мед., 5 курс

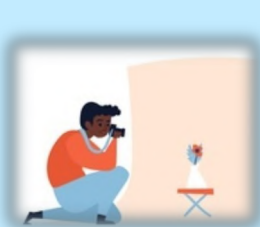

Куточок спокою і весни

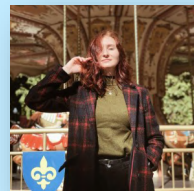
Все, що оточує мене — прекрасне. Я прагну якомога більше насолоджуватись цим. Тому ці фото про мене, моє життя і яскраві моменти цьогорічної весни. Бо, незважаючи на карантин, наша природа дарує змогу побачити дещо неповторне, закарбувати у пам'яті ключові події та з посмішкою і душевним теплом потім їх згадувати.

Талановите студентство

Марина Нестеренко
4 мед., 4 курс

З хореографією по життю

Багато хто знає мене як студентку 4 курсу, але мало хто впізнає у мені дівчину, яка виступає на сцені нашої Alma mater щомісяця, а буває й щотижня.

У ХНМУ багаторізних творчих колективів. Я учасниця ART-DANCE, захоплююсь бальними танцями. У нас дуже дружня команда та чуйна і талановита тренерка Ксенія Посох, яка ще й встигає працювати стоматологом!

Бальні танці з'явилися у моєму житті, коли мені було одинадцять років, і, гадаю, залишаться у ньому назавжди. Я маю складну танцювальну історію, бо в мене змінювалися тренери, партнери і міста, в яких були ці колективи. За свою маленьку танцювальну кар'єру ми здобули багато медалей, декілька кубків і досягли класу D. Наша танцювальна програма складалася з восьми танців (4 – з європейської та 4 – з латиноамериканської програми).

Так було упродовж 4-х років, а далі почалися воєнні події на Донбасі, і, оскільки, я з того краю, то мені довелося покинути і дім, і танцю-

вальну діяльність, але я ніколи не забувала назовсім про танець!

Вступаючи до ХНМУ, я вже знала про бальний колектив і була впевнена, що саме на мене там чекають. Ніколи не забуду перше тренування, коли дехто прийшов вже з партнером, хтось зі знайомими, навколо хлопці та дівчата—«діди» колективу. Всі спостерігають оцінюючими поглядами. Це було справжнє випробування на міцність, але зараз вже з посмішкою згадую.

Мій партнер, з яким ми постійно виступаємо, танцюємо лише з другого курсу, але він—мій справжній друг, надійна підтримка і допомога навіть у питаннях з навчання.

Загалом у 2016 році нас, чотирьох новачків, прийняли до колективу ART-DANCE. Так утворилися 2 танцювальні пари. Тож зараз наша мрія та мета—після шостого курсу таким самим дружнім складом виступити на власному випускному!

А зараз, перед початком чергового концерту в університеті, я хочу запросити вас за куліси. Всі уже в яскравих костюмах, із зачіскою та макіяжем. У багатьох легке нервування, хтось розминається, хтось зберігає спокій та всі мають піднесений настрій. Останні приготування, всі на позиціях, чутно перші слова ведучих, відкриваються куліси та починає грати музика. Я в останнє молюся про те, щоб не впасти, не загубити спідницю або туфлі. Починається танець! Декілька хвилин пролітають наче секунда, і ось вже чутно оплески. Ми звільняємо сцену наступним учасникам. Для усіх виступаючих це не просто концерт, це окремо пережитий день у родині, у спілкуванні с такими різними, але цікавими людьми. Всі, хто знаходяться за кулісами—одне ціле. Найдорожче, що ми отримуємо—це посмішки та підтримку один одного.

Колектив бере участь у різних обласних та всеукраїнських конкурсах і фестивалях щороку. Завдяки нам

люди з різних міст дізнаються про те, що наші медики не тільки розумні, але і талановиті. Дуже приємно, коли хтось незнайомий, побачивши наш виступ, дивується, що ми просто студенти і мало маємо відношення до професійних бальників.

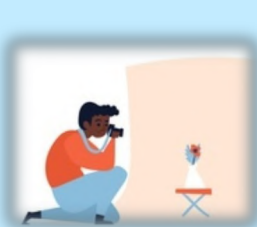
Танці—бездоганна можливість відволіктися на хвилику від навчання, перенаправити думки і потім з новими силами повернутися до медицини.

Я щаслива, що маю таку родину, як ART-DANCE, там я зустріла дійсно близьких мені людей, розумних і творчих. Навчання дуже важливе, але найкраще—це мати можливість поєднувати його з улюбленим хобі. Все, що створює молодь у нашому університеті власним зусиллям, варте вашої уваги!

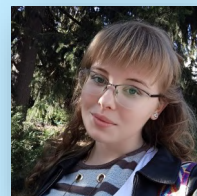
Тож наступного разу, коли почуєте про концерт в нашому актовому залі, не політуйтеся до нас зазирнути.

Талановите студентство

Ірина Цимбал
1 мед., 4 курс

Співати як дихати

У теперішніх умовах карантину ми починаємо відчувати, як не вистачає начебто повсякденних справ: звичних занять, практики у лікарнях, а також, особисто для мене, занять вокалом разом із моїми дівчатами—вокальним тріо «Зоряна»

З 2 класу школи я захоплююся художньою самодіяльністю. Тож вступивши до університету, хотіла продовжити заняття вокалом. Це бажання втілюється завдяки Молодіжному творчому центру ХНМУ, вокальній студії «Каданс» та її керівникові Ірині Георгіївні Вус. Завдяки їй я зустріла чудових дівчат Юлію Іщук та Анастасію Голуб, які у подальшому стали мені найближчими подругами. Разом ми виступаємо на різноманітних конкурсах та фестивалях у нашому університеті та Харкові («Студентська весна» та ін.), а також і в інших містах України, як-от: «Artrave» у м. Дніпро, «Ліра Гіпократа» у м. Київ, «Artwaves» та «Чорноморська соната» у м. Одеса тощо.

Наша перша репетиція відбулася ще на першому курсі, одразу після фестивалю—

Вокальне тріо «Зоряна» з художнім керівником І. Г. Вус

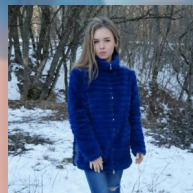
«Дебют першокурсника». З того часу ми з радістю біжимо на заняття з вокалу, адже саме вони допомагають нам відпочити душею від напруженого навчання та підзарядитися позитивними емоціями, чого у наш складний час дуже не вистачає...

Репертуар намагаємося обирати, зважаючи на особисті вподобання, а також на вокальні дані кожної з нас. Пісні, які ми виконуємо, найчастіше естрадні та народні. Підготовка до кон-

курсів буває виснажливою, заради гарного результату ми багато працюємо. Часто репетиції відбирають увесь вільний від навчання час. Проте ці години, проведені разом із колективом, є дуже цінними для мене, адже ми заради спільної мети долаємо усі перешкоди на нашому шляху!

Саме участь у конкурсах та фестивалях, наша творчість та успіхи дають мені наснагу у вивченні лікарської справи, адже це стало невід'ємною частиною мого життя.

Анна Карамешева
4 мед., 1 курс

***

Осенний город полон новых встреч.
Стараюсь думать о других—ты снишься.
Любовь живет три года, говорят.
Теперь я знаю, автор не ошибся.

Твои касания обжигали тело.
На шее шрамы от твоих горячих губ.
Все те моменты улетали постепенно,
Как журавли перед зимой на Юг.

Я делал все, чтоб снова не влюбиться.
Я забывал любимые глаза.
Опять же снишься мне, ты снова снишься.
Но к счастью время не вернуть назад.

Нельзя прожить и дня без мысли о тебе,
Не нанося себе убытка.
И все те клятвы—вовсе не любовь.
Моя заслуженная пытка.

***

Нечасты наши встречи, не прощаясь.
Так несомненно легче жить.
Друг другу ничего не обещаем,
Но все же трудно о тебе забыть.

Ты топишь нашу дружбу поцелуем.
Я вру—читаешь мысли по глазам.
И все же чем-то держишь—приезжаю.
Я так скучаю по твоим теплым рукам.

Ты рядом, мне безумно мало.
И всё пора давно уже забыть.
Я продолжаю врать—ты знаешь правду.
Так невозможно просто отпустить.

Вікторія Біленко
4 мед., 2 курс

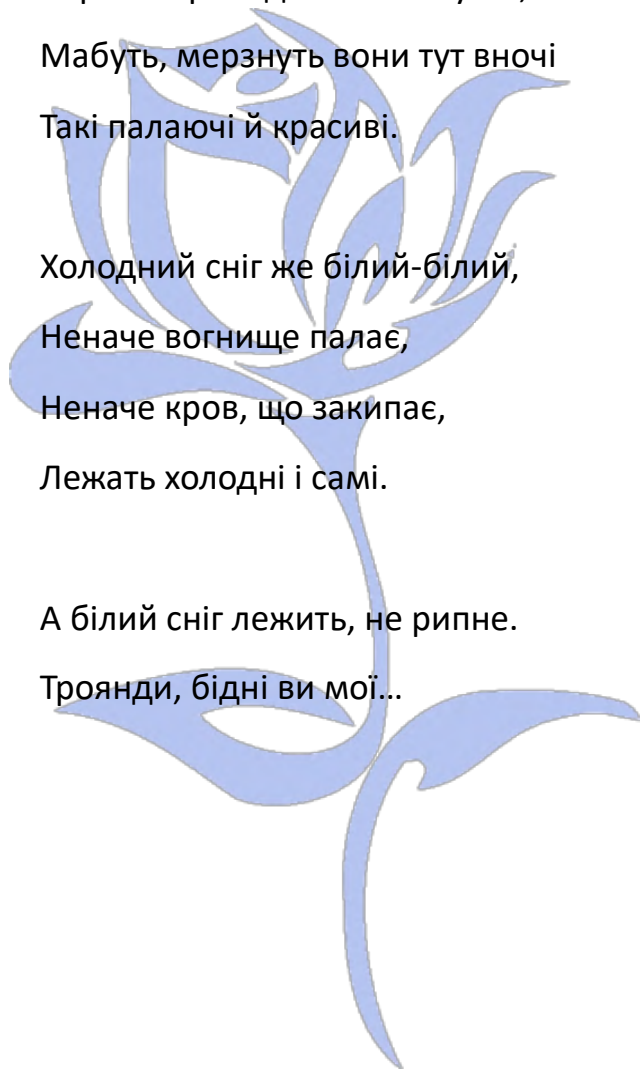

Троянди на снігу

Червоні троянди на білому тлі,
Мабуть, мерзнуть вони тут вночі
Такі палаючі й красиві.

Холодний сніг же білий-білий,
Неначе вогнище палає,
Неначе кров, що закипає,
Лежать холодні і самі.

А білий сніг лежить, не рипне.
Троянди, бідні ви мої...

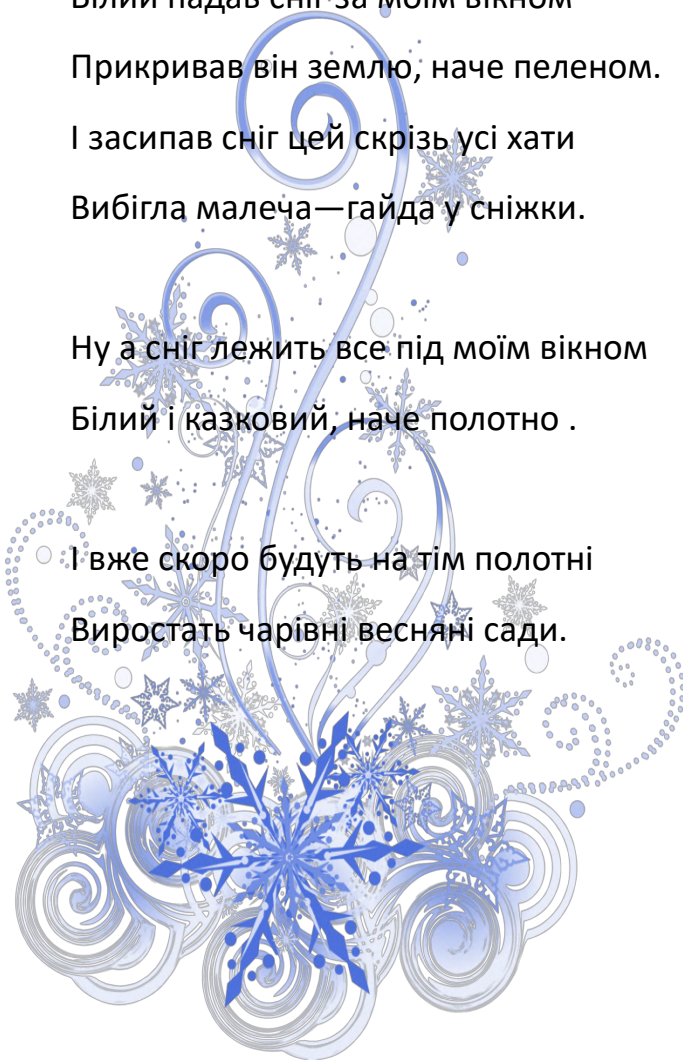

Сніг

Білий падав сніг за моїм вікном
Прикривав він землю, наче пеленом.
І засипав сніг цей скрізь усі хати
Вибігла малеча—гайда у сніжки.

Ну а сніг лежить все під моїм вікном
Білий і казковий, наче полотно .

І вже скоро будуть на тім полотні
Виростать чарівні весняні сади.

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077209
моб. (097)9937709
e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (гол. ред.)
Русанова О.А. (відп. ред.)
Кустова К.М.
Гаєва Н.Д.
Вороніна Р.В.

Номер підготовлений за сприянням

Корнілової Ілони Русланівни —
представниці студентського
самоврядування,
4 курс, 1 мед. факультет, 8 група